

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 12 - **ÚNOR** 2020 – ČÍSLO **02**

Pohled sv. Františka Saleského

„Kdyby mi nepřítel vyloupil jedno oko, druhým se na něj přátelsky podívám“, řekl sv. František Saleský, učitel církve, kterého památku jsme si připomněli závěrem ledna. Světec, který na přelomu 16. a 17. století vedl impozantní

boj nejen o spásu duší lidí v oblasti Ženevského jezera, ale také válku s vlastní výbušností. Osvědčený patrono všech choleriků, pomáhej nám překlenout poslední měsíc zimního období.

P. Martin Lanži

Vyvarujme se červotočivé závisti, která je bublinou bez konzistence

Vatikán. Před červotočivou závistí a vnitřním potlacháváním varoval papež František v homilii při ranní mši v pátek 24. ledna v kapli Dómu svaté Marty.

Starozákonní čtení z První knihy Samuelovy popisuje, jak vyprchává Saulova žárlivost na Davida. Nevraživost krále vůči Davidovi se zrodila v okamžiku, kdy mladé dívky oslavovaly vítězství zpěvem, že Saul zabil tisíc nepřátel, zato David deset tisíc. Právě takto se rozmáhá neklid žárlivosti, který „jako červotoč hryže v lidském nitru“. Saul potom shromáždí vojsko, aby Davida zabil. „Žárlivosti jsou zločinné – komentoval papež František – vždycky usilují o zabití“. A těm, kteří tvrdí, že sice zárliví jsou, ale nejsou vrazi, papež připomíná, že cesta žárlivosti vždycky končí špatně, protože zabít lze snadno také jazykem nebo pomluvou.

Žárlivost roste v samomluvách, pokračoval papež František, když vykládáme věci kolem sebe v jejím klíči. „Při vnitřním potlachávání“ se žárlivec stává „neschopný vidět skutečnost“ a oči mu může otevřít jen velmi silný prožitek. Žárlivost ovládla Saulovu fantazii, takže uvěřil v Davidovo nepřátelství, pokračoval papež.

„Také my jednáme takto, když nás přepadne nenávisť! Ať se každý z nás zamyslí nad tím, proč mi tenhle člověk připadá nesnesitelný, proč onoho nemůžu ani vidět... Každý z nás, ať se

zamyslí, proč tomu tak je. Častokrát totiž při hledání důvodů najdeme pouhé fantazie. Fantazie, které však narůstají ve vnitřním potlachávání. A je to Boží milost, když se žárlivost nakonec setká se skutečností tak, jak se to stalo Saulovi. V tu chvíli totiž žárlivost praskne jako mýdlová bublina, protože žárlivost a nepřejícnost nemají žádnou konzistenci.“

Saulova záchrana spočívá v lásce Boha, který mu sice řekl, že v případě neposlušnosti bude připraven o své království, ale přesto jej má rád, a proto mu dává milost, aby mohl nechat prasknout svou mýdlovou bublinu, dodal papež. Saul tedy vchází do jeskyně, kde je v úkrytu David se svou družinou. Přátelé sice Davida ponoukají, aby využil situace a krále zabil, on však odmítá se slovy: Nikdy nevztáhnou ruku na Hospodinova Pomazaného. Na tomto místě vidíme Davidovu ušlechtilost, kontrastující s vražednou závistí Saulovou, komentoval František. David tedy v tichosti odřízne pouze lem králova pláště, pak vyjde z jeskyně a s úctou oslovuje Saula: „Můj pane, králi!“ Ptá se ho, proč naslouchá hlasům, které říkají, že David usiluje o jeho neštěstí, a ukáže mu lem pláště se slovy: „Mohli jsme tě zabít, ale neudělal jsem to“, převyprávěl papež František první čtení a dodal: V této chvíli mýdlová bublina Saulovy závisti praskla. Uznává Davida jako svého syna a vrací se do reality, říká: „Jsi spravedlivější než já, neboť tys mi prokázal dobro, a já jsem ti způsobil zlo.“ Když se mýdlová

bublina žárlivosti setkává se skutečností, je to okamžik milosti.

Chraňme své srdce před nemocí žárlivosti, živé vnitřním potlacháváním, v němž narůstají mýdlové bubliny, které činí mnoho zla, ač nemají žádnou konzistenci, vybízel František.

„Dávejme si pozor, protože tento červotoč vstupuje do srdcí nás všech – opakujme nás všech! – a vede nás k negativnímu posuzování druhých. V jádru totiž spočívá konkurenční postoj: ten člověk má to, co nemám já. A takto začíná soupeření, které vede k odepisování lidí, vede k válkám, ať už jde o domácí válku, sousedskou válku nebo válku na pracovišti. Na samém počátku však leží zárodek, kterým je nepřejícnost a závist.“

Dávejme si pozor, když k někomu pocítujeme antipatii a ptejme se, proč tomu tak je, uzavíral papež František. Nedovolme, aby naše samomluvy vedly ke špatnému smýšlení o druhém, protože takto se pěstují mýdlové bubliny.

„Prosme Pána o milost, abychom měli srdce průzračné jako David. Průzračné srdce, které hledá pouze spravedlnost a pokoj. Přátelské srdce, srdce, které nechce nikoho zabít, neboť závist a nepřejícnost zabíjejí.“

www.radiovaticana.cz/24.01.2020

Sv. Jiřina (Georgia), panna a řeholnice, 15. únor

Narodila se v Klermontu v 6. století.

Svůj život zasvětila Bohu jako řeholnice. Venkov považovala za nejvhodnější místo pro chválu Bohu. Každý den prožívala v modlitbě a hodně se postila. O jejím zbožném životě se zmiňuje sv. Řehoř Turský.

Životopisy uvádí, že když zemřela, pohřební průvodu se účastnily bílé holubice, které se zdržovaly v blízkosti jejího těla. Při obřadech v kostele usedly na jeho střechu a pak ji doprovázely až ke hrobu. Holubičí bělost je považována za symbolické zdůraznění hodnoty jejího panenství.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Prestiž povolání faráře stále klesá

Praha / Allensbach - V červnu 2013 zkoumalo Centrum pro výzkum veřejného mínění při České akademii věd prestiž vybraných povolání v české veřejnosti.

Všem respondentům byl předložen seznam šestadvaceti profesí s instrukcí: „Na seznamu jsou uvedena některá povolání. Vyberte povolání, jehož si vážíte nejvíce, a dejte mu 99 bodů. Pak vyberte takové, jehož si vážíte nejméně, a oboďte je číslem 01.“

Výsledky šetření byly publikovány na počátku září.

Velmi nízko na žebříčku skončilo povolání kněze. Navíc má prestiž kněží v české veřejnosti sestupnou tendenci. Zatímco ještě v roce 2004 získali duchovní 46 bodů na 99 stupňové

škále a celkově se umístili na 21. místě, letos v červnu dosáhli pouze 38 bodů a umístili se na 23. místě. Hůře dopadli pouze ministři, uklízečky a poslanci.

Prestiž povolání faráře klesá i v sousedním Německu, kde se ještě na konci minulého století duchovní těšili velké vážnosti.

Podle průzkumu renomovaného Institutu pro demoskopii se sídlem v Allensbachu se faráři umístili na šestém místě s 29% prestiže (při obdobné metodice jako u CVVM). Daleko výše se umístili lékaři (76%), zdravotní sestry (69%) či policisté (49%). Přitom ještě v roce 1995 celých 46% obyvatel Německa přisuzovalo povolání faráře velkou vážnost.

www.chrisnet.cz

Kompendium katechismu

„Věřím ve věčný život“

207. Co to je věčný život?

Věčný život je onen (život), který začne hned po smrti. Nebude mít konce. U každého bude předcházet zvláštní soud, vykonaný Kristem, soudcem živých i mrtvých, a bude potvrzen posledním soudem.

208. Co to je zvláštní soud?

Je to soud bezprostřední odměny, kterou každý hned po své smrti dostává od Boha ve své nesmrtelné duši, podle své víry a svých skutků. Touto odměnou je vstup do nebeské blaženosti, bezprostředně nebo po náležitém očistění, anebo věčné zavržení v pekle.

209. A co se míní výrazem „nebe“?

Výrazem „nebe“ se míní stav nejvyššího a konečného štěstí. Ti, kteří umírají v Boží milosti a nemají zapotřebí dalšího očistování, jsou shromážděni kolem Ježíše a Marie, andělů a svatých. Vytvářejí tak nebeskou církev, kde vidí Boha „tvář v tvář“ (1 Kor 13,12), žijí ve společenství lásky s Nejsvětější Trojicí a přimlouvají se za nás.

210. Co to je očistec?

Očistec je stav těch, kteří umírají v Božím přátelství, ale, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, mají ještě zapotřebí očistování, než vstoupí do nebeské blaženosti.

211. A jak my můžeme pomáhat očistování duší v očistci?

V síle obcování svatých věřící ještě putující na zemi mohou pomáhat duším v očistci tím, že za ně obětují modlitby, zvláště eucharistickou obětí, ale také almužny, odpustky a kající skutky.

212. V čem spočívá peklo?

Spočívá ve věčném zavržení těch, kteří svobod-

ným rozhodnutím umírají ve smrtelném hříchu. Hlavním trestem pekla je věčné oddělení od Boha, v němž jedině má člověk život a štěstí, pro něž byl stvořen a po němž dychtí. Kristus vyjadřuje tuto skutečnost slovy: „Pryč ode mne, zlořečení, do věčného ohně“ (Mt 25,41).

213. Jak se srovnává existence pekla s nekonečnou dobrotou Boha?

I když Bůh „chce, aby se všichni dali na pokání“ (2 Petr 3,9), přesto respektuje jeho rozhodnutí, protože stvořil člověka svobodného a odpovědného. A proto se sám člověk zcela nezávisle vylučuje ze společenství s Bohem ve chvíli své smrti, tvrdošjně lpí na smrtelném hříchu tím, že odmítá milosrdnou lásku Boha.

214. V čem bude spočívát poslední soud?

Poslední soud (všeobecný) bude spočívát v rozsudku blaženého života nebo věčného zavržení, které Pán Ježíš, až se vrátí jako soudce živých a mrtvých, vynese nad „spravedlivými i nespravedlivými“ (Sk 24,15), kteří budou všichni před ním shromážděni. Po tomto posledním soudu vzkříšené tělo se bude podílet na odměně, kterou duše dostala při zvláštním soudu.

215. A kdy nastane tento soud?

Tento soud nastane na konci světa, jehož den a hodinu zná pouze Bůh.

216. Co to je „naděje na nová nebesa a novou zemi“?

Po posledním soudu, sám vesmír osvobozený od otroctví porušení bude se podílet na Kristově slávě tím, že slavnostně zahájí „nová nebesa a novou zemi“ (2 Petr 3,13). Tak bude dosaženo plnosti Božího království, definitivní uskutečnění spásonosného plánu Boha „sjednotit v Kristu vše, co je na nebi i na zemi“ (Ef 1,10). Bůh pak bude „všechno ve všem“ (1 Kor 15,28), ve věčném životě.

Rok 2020 ve farních akcích

11. ledna
Tříkrálová sbírka
8. února
Farní ples (KD Martínkovice)
26. února
Popeleční středa – začátek postní doby
29. února
Duchovní obnova v Otovicích
10. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinčicích (v poledne)
12. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
2. května
Pouť do Vambeřic
4. – 8. května
Pouť do Německa
10. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
17. května
Hvězda – májová pobožnost
20. května
„Motobohoslužba“ Otovice
24. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
29. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
30. května
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním
31. května
1. svatě přijímání; slavnost Seslání Ducha svatého
5. června
Noc kostelů
13. června
Farní den (fara Ruprechtice)
20. června
Slavnost Božího Těla
25. července
Jakubsko-anenský víkend
26. července
Cykloput' do Nowe Rudy
1. srpna
Křinická pouť
srpen
Farní tábor (fara Ruprechtice)
11. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
říjen
Farní výlet (TV Noe)
8. listopadu
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

Cesta nejenom za rodáky

Od **pondělí 4. května do čtvrtka 7. května** je plánována cesta do Forchheimu, Bambergu, Norinbergu a okolí. Způsob dopravy bude automobilem nebo autobusem – dle zájmu. Němečtí hostitelé se už teď těší. Více informací včas.

ECCLESIA IN EUROPA II.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Nepotlačitelná touha po naději

10. Synodní otcové zdůraznili, že člověk nemůže žít bez naděje. Jeho život by byl odsouzen ke ztrátě smyslu a stal by se nesnesitelným. Často si ten, kdo potřebuje naději, myslí, že může najít pokoj v pomíjivých a křehkých skutečnostech. Naděje, omezená na čistě světské a transcendentní uzavřené prostředí, bývá ztotožňována se zaslíbeným rájem, jaký nabízí věda a technika, s různými formami mesianismu, se štěstím hedonistického rázu, jaké může zajistit konzumní způsob života, nebo se štěstím iluzorním a umělým, dosaženým za cenu užívání drog, s některými formami millenarismu, s okouzujícími východními filozofiemi, s hledáním forem esoterické spirituality či s různými proudy New age. To všechno se však ukazuje jako hluboce klamné a neschopné uhasit onu žízeň po štěstí, kterou lidské srdce i nadále v sobě pociťuje. Zůstávají a vyhrocují se zneklidňující znamení oslabené naděje, které se někdy projevují také agresivitou a násilím.

Znamení naděje

11. Žádná lidská bytost nemůže žít bez vyhlídek

do budoucnosti. Tím méně církev, která žije v očekávání Království, které přichází, a které je přítomno už v tomto světě. Nebylo by správné nevnímat znamení vlivu Kristova evangelia na život společnosti. Synodní otcové je našli a zdůraznili. Mezi ně je třeba zařadit: znovunabytí svobody církvi ve Východní Evropě s novými možnostmi pastorační činnosti, jež se jí otevřely; soustředění církve na její duchovní poslání a její nasazení hlásat evangelium i ve vztazích se společností a politikou; rostoucí vědomí o poslání vlastním všem pokřtěným a o rozmanitosti a vzájemném doplňování se, o darech i úkolech; větší přítomnost žen v křesťanských strukturách a uvnitř křesťanského společenství.

Společenství národů

12. Při pohledu na Evropu jako na občanské společenství nechybějí znamení, která otevírají naději: navzdory protikladům dějin v nich můžeme pohledem víry spatřit přítomnost Ducha Božího, který obnovuje tvář země. Synodní otcové je popsali v závěru svých diskuzí takto: „S radostí zjišťujeme vzájemnou rostoucí otevřenost náro-

dů, smíření mezi dlouho zneprátenými národy či postupné rozšiřování sjednocovacího procesu směrem k zemím východní Evropy. Rozvíjí se uznání, spolupráce a výměny všeho druhu, takže se krok za krokem vytváří evropská kultura či dokonce evropské povědomí, které, jak doufáme, může dát růst, zvláště mezi mladými, pocitu bratrství a vůli po vzájemném sdílení. Zaznamenáváme jako kladnou skutečnost, že celý tento proces probíhá podle demokratických metod, pokojným způsobem a v duchu svobody, která respektuje a zhodnocuje oprávněné odlišnosti a podněcuje a podporuje proces sjednocení Evropy. S uspokojením vítáme to, co bylo vykonáno za účelem upřesnění podmínek a způsobů respektování lidských práv. Konečně, zatímco v kontextu oprávněné hospodářské a politické jednoty v Evropě zaznamenáváme znamení naděje, která poskytuje pozornost věnovanou právu a kvalitě života, vyjadřujeme živé přání, aby byl ve tvořivé věrnosti humanistické a křesťanské tradici našeho kontinentu zaručen primát etických a duchovních hodnot“.

Mariánský sloup

Matka Boží zlatá
koruna zlatavý meč
trčící z prsou
na šedém sloupu
jsou mučednická nářadí
hrbolatý měsíc slunce
uprostřed zelených listů
Polická

Matka Boží zlatá
od chodidel po korunu
také s takovým Děťátkem
na hladkém sloupu
z černého pískovce
uprostřed čtyř svatých
v růžovém odstínu
Hronovská

Se zlatými hvězdami
na zlatém měsíci
zlatá Matka Boží
se svým Děťátkem
zdvojená medituje
do dvou stran
na krouceném sloupu
Broumovská

Jasně zlatá
jak z Krakova jako
ze Lvova zpoza hranice
nejbližší nejbližší
dvakrát mi buď
mateřskou
Marie

Katolíci mají posvátnou hrůzu z eucharistie, v kostelech se drží spíše vzadu (Humor)

Eucharistie budí posvátnou hrůzu, avšak její vliv klesá se čtvercem vzdálenosti. Katolíci proto zůstávají vzadu. To je v kostce výsledný závěr téměř dvouletého výzkumu dvojice vědců z Institutu ekumenických studií Svatoňovy žacléřské univerzity. Vědečtí pracovníci Institutu, kteří si přáli zůstat v anonymitě před odbornou veřejností i před Bohem, zjistili důvod, proč jediné katolíci věřící oproti jiným vyznáním obsazují ve svých kostelech přednostně zadní místa a později přichozím zbývají místa blíže oltáři, přičemž většina opozdílů raději zůstává stát vzadu u dveří.

Během dvou let vědci pomocí systému skrytých kamer umístovaných v kostelech, modlitebnách a synagogách sledovali způsob a rychlost obsazování míst v posvátném prostoru. Nasnímaná, anonymizovaná data pak vyhodnocovali pomocí originálního českého softwaru, který vyvinula Ostravská univerzita k detekci rizikových osob ve městech.

Výsledná typologie církví a náboženských společností, pokud jde o obsazování míst, podle vědců vykazuje zásadní rozdíly. „Nejostýchavější“ jsou katolíci, naopak v synagogách byla přední místa, podle očekávání, obsazována přednost-

ně. Mírným překvapením pro vědce byla vysoká ochota sednout si blíže kazateli v protestantských modlitebnách. Spolubratři tam s úsměvem nabízeli lepší místa svým souvěrcům s odůvodněním, že oni sami už jsou spaseni. Zato letniční křesťané svým pohybem v sakrálním prostoru bez kontaktu se zemí výzkumníky konsternovali a přiměli je tak k opakovaným kontrolám sledovací aparatury.

Pro vysvětlení příčin odlišností testovali vědci několik předběžných hypotéz. První z nich, pracovně nazvanou: spiritualita extrémní pokory, vyvrátilo sledování katolíků po mši, kdy se kolem farní kávy tlačili a předbíhali stejně jako kteříkoliv jinověrci. Padla i hypotéza odlišnosti stavebních dispozic zohledňující velikost sakrálních prostorů. Při ekumenických bohoslužbách v rozměrných katolických chrámech si totiž jinověrci, jako obvykle, sedali až vpředu. Katolíci i v těchto případech zůstávali vzadu.

Nakonec se jako určující ukázal rozdílný inventář modliteben, totiž přítomnost nebo naopak absence svatostánku. Vědci zformulovali hypotézu, že právě přítomnost eucharistie by mohla být tím rozhodujícím faktorem, který deformuje

chování katolíků. Otázku, jak měřit charakteristiku pole nadpřirozené síly, vyřešili vědci použitím tzv. Kašpirovského biotrické metody, kterou sice část vědců považuje za šarlatánskou, ale která byla úspěšně využita při měření hrůzy z božstev na Nové Guineji a v Botswaně. V daném případě metoda přinesla přesvědčivé výsledky, navíc zpracované nejmodernějšími statistickými modely vyvinutými v NASA.

Výzkumníci v závěru studie přiznávají, že hlavní cíl, dokázat genderovou nevyváženost mezi návštěvníky bohoslužeb, se jim nepodařilo prokázat podle představ zadavatele výzkumu, neziskové organizace se sídlem v USA. Ukázalo se totiž, že pokud by někdo při bohoslužbách mohl být považován za diskriminovaného, nejsou to ženy. Na Třebíčsku v jedné kostelní předsíni o rozměrech dvakrát tři metry se během mše tísnily tři desítky mužů, zatímco ženy pohodlně seděly v lavicích. V jiném kostele, na Valašsku, nebylo možné za projev diskriminace považovat sektor lavic na epištolní straně, celý vyhrazený ženám, neboť stejně velký na straně evangelní měli k dispozici muži.

www.tisickrate.cz/07.10.2019

Biskup Jan: Svobodu často neumíme docenit

U příležitosti 30. výročí Sametové revoluce v listopadu vyšel rozhovor se současným královéhradeckým biskupem Mons. Janem Vokálem. Dovolujeme si ho převzít.

Proč jste v roce 1983 odešel z Československa?

Hlavním důvodem byla má touha stát se knězem, na což jsem v Československu dosáhnout nemohl. Vystudoval jsem totiž už jednu školu – České vysoké učení technické – a tehdejší zákon mi další studium nedovoloval. Měl jsem začít společnosti splácet dluh prací. Takže byly jen dvě možnosti – studovat teologii tajně v „podzemní církvi“, nebo odejít do zahraničí. Ve vatikánském rádiu jsem slyšel o československé Papežské koleji Nepomucenum v Římě. To mi utkvělo v mysli, stále jsem o tom přemýšlel, rozvažoval...

Jak se stane, že inženýr zatouží být duchovním?

Vyrůstal jsem ve věřící rodině a už jako mladičkého ministranta mě kněžství přitahovalo. Obdivovali jsme našeho pana faráře. Nicméně pak jsem šel na průmyslovku a logicky předpokládal, že moje cesta životem bude klasická – manželství, děti, rodina. A tak jsem si to i přál. Ale na vysoké škole se mi velmi intenzivně vrátily myšlenky z dětství. A došlo mi, že nebudu v životě

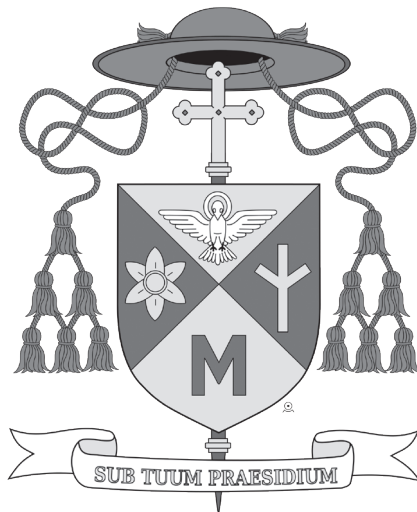
úplně šťastný, když nepůjdu cestou kněžství. Myslel jsem na to ve dne v noci. Teprve když jsem řekl Bohu „ano, půjdu za tebou“, ucítil jsem velkou úlevu a vnitřní vyrovnanost.

Čili jste se rozhodl emigrovat.

Odjel jsem s cestovkou do Jugoslávie, odtud pak lodí do italských Benátek. Když jsem hleděl do vln, uvědomil jsem si, že nevede cesta zpět, že už neuvidím své rodiče, sourozence, přátele. Ale zase jsem velmi intenzivně prožíval krásný pocit, že církev je světová, univerzální, a proto, ať přijdu kamkoliv, budou tam lidé, kteří milují Boha, a já tam budu doma. To se potvrdilo vlastně hned v Římě, kam jsem se z Benátek dostal.

To vás z komunistického Československa, potažmo Jugoslávie, pustili do kapitalistické Itálie?

Na zvláštní turistické povolení bylo možné na čtyři hodiny navštívit Benátky. Abych nebyl nápadný, nechal jsem v Jugoslávii pas i zavazadla, nastoupil na loď jen s kapesníkem v kapse, stromarkovou bankovku schovanou v jazyku boty a tím povolením. Nic víc jsem neměl. No a v Itálii jsem vystoupil a už se nevrátil.

Pátrali po vás?

Obával jsem se, že je kvůli mně – emigrantovi z ČSSR – celá Itálie vzhůru nohama, děsili mě i uniformovaní průvodčí ve vlaku. Ale byl to samozřejmě nesmysl.

Věděla vaše rodina, že už se ze zahraničí nevrátíte?

Nejbližší rodině jsem to drobně naznačil několik dní před emigrací. Hlavně moje důvody. Jinak by to zřejmě nepochopili. Přijali to proto, že to bylo kvůli náboženství. Myslím, že maminka měla v srdci touhu, aby se jedno z jejích dětí zasvětilo Bohu, takže to bylo pro ni jednodušší.

Asi vás v papežském semináři v Římě nečekali, že?

Měl jsem velké štěstí. Byly prázdniny a zrovna se na jeden den vrátil z dovolené Mons. Karel Vrána, významný člověk, rektor Nepomucena, papežský prelát, kterého mimochodem ke kněžství přivedl komunisty umučený páter Josef Toufar. A já tam zrovna náhodou ten večer přijel taxíkem z nádraží. Taxikář mě přitom obral o všechny zbylé marky, takže jsem byl na nule. Hned ve dveřích jsem na pana doktora Vránu vychrlil, že jsem dnes emigroval z Československa, abych se tady stal knězem...

Co on na to?

„Olalá, pomalu, pomalu,“ řekl nejprve. Ale postaral se o mě. Jakožto italský občan se za mě před úřady zaručil a poskytl mi zázemí. Musel jsem se registrovat v táboře pro uprchlíky, požádat o politický azyl z náboženských důvodů. Takhle jsem započal svoji cestu ke kněžství.

Nicméně i tyto semináře mnohdy infiltrovali agenti z komunistických států, to si vás nějak prověřovali?

Jen omezeně. Během několika měsíců si přes různé konexe ověřili, že bych nasazeným agentem být nemohl. Nicméně máte pravdu, dnes víme, že mezi námi několik agentů skutečně skrytě žilo.

Prokoukli jste je?

Byly nějaké náznaky, ale neměli jsme možnost to

dokázat. To se ukázalo až po sametové revoluci.

Měl jste ty následující roky nějaké vazby do vlasti?

V podstatě ne. Možnosti byly velmi omezené. Výjimečně se dalo složitě dovolat telefonem. Občas jsem poslal pohled.

Byla vaše rodina nějak perzekvována za vaši emigraci?

Dopadlo to na moji sestru, která ztratila pracovní pozici na národním výboru. Rodiče, oba obyčejní dělníci, byli těsně před důchodem, takže pro úřady nebyli tak důležití. Jen občas museli na výslechy. Policajti tatínka nutili, aby mě přesvědčil k návratu, že je to i v jeho zájmu. V nepřítomnosti jsem byl odsouzen za opuštění republiky.

V Sovětském svazu odstartovala v polovině 80. let glasnost, v Polsku působila Solidarity, sledoval jste dění v Československu a nedoufal, že komunisté padnou?

Možná jsem byl tehdy naivní, možná jsem měl příliš malý přehled o světové situaci. Ale pro mě byl ten zlý komunistický režim tak kapilárně zakořeněný ve všech úrovních společnosti, že jsem si vůbec neuměl představit, že by někdy mohl pominout. Nicméně pak se daly věci do pohybu i v NDR a leccos se změnilo. Třeba na mé kněžské svěcení, půl roku před listopadem 1989, dovolili komunisti přijet mým penzionovaným rodičům a sestře.

Asi to nebylo zadarmo...

Samozřejmě to nebyla žádná filantropie. Museli jsme složit kauci tři tisíce dolarů na osobu – jestli se nepletu. Sestra navíc doma musela nechat nejmladší děti jako záruku. Kdyby se nevrátili, peníze by propadly. Takhle si při jejich návratu vzali jen určitá procenta.

9. listopadu 1989 nejprve padla Berlínská zeď a pár dní nato – 12. listopadu – byla ve Vatikánu svatořečena Anežka Česká.

V té době jsem působil jako kněz v USA. Kanonizace Anežky byla velká událost, vyvrcholení duchovní obrody národa. Papež Jan Pavel II. měl pro-rockého ducha a tehdy nabídl, že by svatořečení mohlo být v Praze. Toho se samozřejmě státní orgány doma zalekly, takže jako kompromis raději dovolily tisícům Čechů odjet do Říma. Deset tisíc lidí vyrazilo takovým spartánským způsobem. Přijeli starými autobusy, se salámy po kapsách a karimatkami, přesto nadšení. Byť jsem byl v Americe a televizní zprávy tam plnily zejména události z Berlína, se zájmem jsem to sledoval.

V USA jste končil v roce 1991, vrátil se do Říma, začal studovat církevní právo a po krátkém čase vstoupil do služeb Státního sekretariátu ve Vatikánu. Čili trvalý návrat do Česka jste odkládal. Jaké to bylo, když jste se poprvé po revoluci podíval domů?

Byli jsme od dětství zvyklí žít v tom, že nás někdo sleduje. Někdo nám chce diktovat, jak máme myslet, jestli se můžeme v srdci obracet na Boha, nebo ne. Byli jsme v tehdejší ČSSR občany druhé kategorie, a to v člověku zůstalo. Proto když jsem v roce 1991 přijel poprvé domů, měl jsem stísněný pocit, strach, že zde v lidech nesvoboda pořád nějak dřímá. Stísněnost mě opustila, jakmile jsem z Čech odjel. To se mě drželo asi deset let. Jaké měla církev renomé po pádu komunismu? Před revolucí byla církev většinovou společností ignorována, nepoznána. Nicméně po revoluci panoval entuziasmus. Velmi prudce rostl počet lidí, kteří začali chodit do kostela, rostl zájem o duchovní povolání, nastal rozmach klášterů...

Co dělat dnes, aby katolická církev neztrácela věřící a renomé?

S renomé církve to asi není vždy jednoduché. Přejeme si, aby měla dobré jméno a dobře ji vnímali i nevěřící. Abychom byli pozitivní příjemnou přítomností. Na druhou stranu je člověk vystaven nebezpečí, že podlehne zájmu o příliš dobré jméno, až se to stane jeho hlavní aktivitou. Hlavní hodnoty duchovní jsou jiné než hodnoty světa – čili církev nesmí pěstovat žádné mocenské zájmy typu politikaření, nesmí se honit za majetkem a musí v první řadě rozdávat duchovní rozměr a pomáhat potřebným. To musí dělat velmi zodpovědně, autenticky a věrohodně. Když taková budeme, jsem přesvědčen, že církev budoucnost rozhodně má.

Nicméně do politikaření se církev nechává vtáhnout v souvislosti s restitucemi, odlukou církve, zdaněním náhrad a podobně. Tomu se těžko vyhnete.

Církev, podobně jako rodina, musí hospodařit zodpovědně, musí pečovat o majetek s nejlepším svědomím. Církev totiž musí zdravě fungovat – tedy nejen udržovat stavby, ale i zaplatit duchovní, dotovat charitu, církevní školství a mnoho dalších aktivit. Zkrátka se musíme učit obracet každou korunu, hospodařit, utahovat opasky.

V roce 2011 jste se vrátil do Čech jako biskup Královéhradecké diecéze, po letech práce ve Vatikánu. Svatý stolec teď bude muset řešit jednu tuzemskou záležitost. Nechci, aby to vyznělo nezdvořile, ale český primas, kardinál Dominik Duka, již přestluhuje, kdo bude jeho nástupcem?

Je pravda, že při dovršení kanonického věku (75 let života) musel pan kardinál formálně rezignovat, ale Svatý otec reagoval prosbou, aby pokračoval na dobu neurčitou, tedy do dalšího rozhodnutí. Pokud vím, pan kardinál je zdravý a plní svůj úřad regulérně, čili to není aktuální otázka, kterou by Svatý stolec řešil...

Mluví se i o vás?

Nikdy jsem takhle neuvažoval. Nevím, co na to říct.

Zdroj: MF DNES, 12.11.2019;
www.mfdnes.cz (mírně kráceno)

MYŠLENKY NA MĚSÍC ÚNOR

ROBERT KARDINÁL SARAH
BŮH NEBO NIC

KARTUZIÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ, 2016

1. Křesťan musí ovládat umění osobní modlitby. Každá duše je chrámem.

Kdy vstupujeme do tohoto chrámu, abychom se klaněli Bohu, který je tam přítomen?

2. Co je nemožné pro člověka, jenž věří? A co je těžkého pro toho, kdo miluje?

3. Láska, velkodušnost a radost z toho, že otevíráme dveře svého domu bližním, vždycky zvětšují prostor našeho srdce.

4. Kříž je středem světa, srdcem lidství a kotevním bodem naší stability.

V tomto světě je kříž ve skutečnosti jediný pevný bod, který člověku zajišťuje rovnováhu a stálost.

5. Člověk je velký jen tehdy, když klečí před Bohem.

6. V modlitbě nejsou důležitá slova, ale umění zmlknout a nechat mluvit Ducha svatého, zaslechnout, jak se za nás přimlouvá.

7. Na mši svaté jsme přítomni především kvůli Bohu. Jestliže svůj pohled neobrátime radikálně k Němu, naše víra začne být vlažná, nestálá a nejistá.

8. Boží mlčení by nás mělo naučit, kdy máme mluvit a kdy je třeba mlčet. Ticho, které nám dává vstoupit do skutečné liturgie, je chvíle, kdy chválíme

Boha, vyznáváme ho před lidmi a hlásáme jeho slávu.

9. Kříž není záležitostí na jeden den nebo jeden týden, ale na celý život.

10. Boží slovo je jako světlo, které Církev přijala a nese ho světu, aby vyšel z temnoty a začal oslavovat Boha.

11. Hodiny modlitby a adorace jsou vždy velkými chvílemi života. Utvářejí bytí, formují naši skutečnou identitu.

12. Nejhlubší bídou je, když schází Bůh.

13. Modlitba je především dílo Ducha svatého,

který se modlí v nás, vnitřně nás přetváří a umožňuje nám ponořit se do důvěrného spojení s Trojjediným Bohem.

14. Církev dává Boží lásku všem lidem. Proto křesťan nemůže projevovat milosrdnou lásku jen svým bratřím v Kristu, ale všem lidem bez rozlišování.

15. Vnitřní ticho nám umožňuje naslouchat modlitbě Ducha svatého, která se stává modlitbou naší.

16. Bez Boha člověk neví, kam má jít, a nedokáže ani porozumět, kým je.

17. Církev je jako Měsíc. Nevydává vlastní světlo, ale odráží světlo Kristovo. Je stvořena k tomu, aby chválila Boha a klaněla se Mu: bez Boha není ničím.

18. Při liturgii nám Pán Ježíš dává své Tělo a Krev, aby nás připodobnil sobě a spojil nás v jedno. Stává se z nás jedna rodina: rodina Boží.

19. Nesmíme se přizpůsobovat tomuto světu, ale musíme se dát proměnit a obnovit svůj způsob myšlení, abychom dokázali rozlišovat Boží vůli.

20. Křest je nutno jistým způsobem každodenně obnovovat. Duchovní boj je především zápasem proti zlu v nás samých.

21. Upevnění víry prochází nejprve srdcem, přes osobní setkání a zkušenost s Pánem Ježíšem.

22. Evangelium do nás vkládá život a Boží milost. Svátosti jsou trvalými prostředky uzdravení, proměny a obnovy.

23. Největší potřebou současného světa je modlitba, která zůstává nástrojem, jak svět reformovat.

24. Láska a víra dávají lidskému životu nový směr, hloubku i šířku.

Člověk opouští temnotu svého dosavadního života. Jeho život osvětluje světlo, jímž je Kristus.

25. Rodina je prostor, kde se člověk učí být užitečný společnosti. Tvoří-li pouto rodiny Kristus, nic ji nezničí.

26. Kalvárie je nevyšším bodem světa; z ní můžeme vidět všechno jinými očima, očima víry, lásky a mučednictví - očima Krista.

27. Když chceme poznat Boha, musíme poznat člověka. Kdo chce milovat Boha, musí milovat člověka.

28. Je povinností pokřtěných věřit nejen srdcem, ale i rozumem. Víra a rozum jsou dvě světla, která se navzájem potřebují.

29. Křesťan je povolán k tomu, aby do každého prostředí přinášel osvobozující zvěst, že Bůh je větší než náš hřích.

Tříkrálová sbírka 2020

Druhý týden v lednu proběhla Broumovským výběžkem již tradiční Tříkrálová sbírka. Letos byla hlavním a jediným dnem sobota 11. ledna, kdy jste mohli potkat některou z dvaceti skupinek koledníků s pokladničkou a známou koledou. Počasí nám přálo, sluníčko svítilo, teploty nad nulou... to vše přispělo ke spokojenosti 67 koledníků a 20 vedoucích skupinek.

Zde bych ráda poděkovala právě dětem a jejich rodičům, ti většinou přizpůsobili denní program naší sbírce, která probíhala od rána až do odpoledních hodin. Také děkuji vedoucím skupinek, zvláště osmi nadšencům, kteří chodili letos poprvé. Velké díky patří ZUŠ v Broumově a oběma základním školám za krásná přáníčka i přísun koledníků. Děkuji panu faráři za aktivní přístup a našim kuchařkám, které opět neklamaly a skvěle navařily pro všechny děti i dospělé. Zároveň děkuji Martinu Minaříkovi z Centra sociálních služeb Naděje Broumov za poskytnutí zázemí ve společenské místnosti v komunitním centru v Lidické ulici. A v neposlední řadě děkuji Vám všem, u kterých si Tříkrálová sbírka našla své místo, za to, že jste k našim dětem laskaví a většinou na nás již čekáte.

Na závěr Vás chci ujistit, že část peněz ze sbírky, které se v loňském roce vrátily zpět do Broumova, byla použita na podporu lidem v životní tísni, a tak tomu bude i letos.

Částky, které nám letos opět udělaly radost.

Broumov **88 064** Kč
 Olivětín **3 823** Kč
 Martínkovice **13 283** Kč
 Křinice **9 902** Kč
 Božanov **7 494** Kč
 Otovice **4 912** Kč

Celkem se v rámci letošní sbírky vybralo **127 478** Kč.

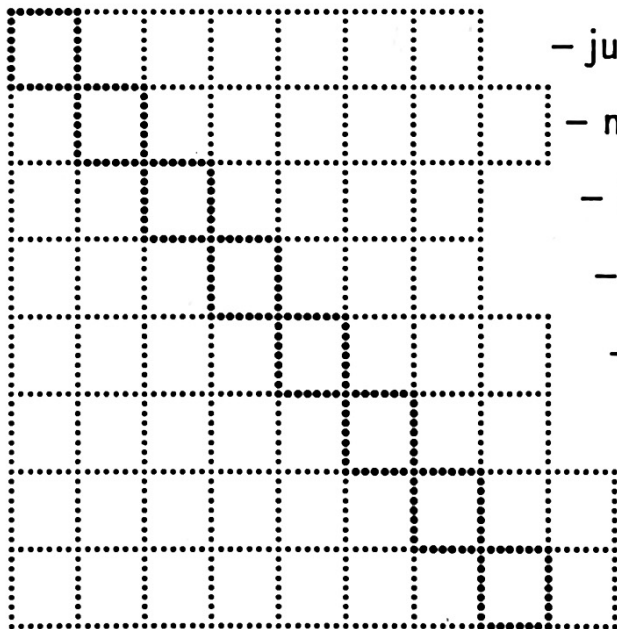
p. Uhnavý 9 538,-
 p. Uhnavý ml. 8 385,-
 p. Jiroušová 6 952,-
 p. Harbichová 5 796,-
 p. Vlachová 9 454,-
 sl. Hitschfelová 6 647,-
 p. Pelán Karel 3 823,-
 p. Nigrinová 10 723,-
 R. D. Lanži 5 970,-
 p. Jirouš 4 912,-
 p. Jirásková 4 839,-
 p. Svatošová 7 004,-
 p. Sloupenská 3 409,-
 p. Meisnerová 4 085,-
 p. Závodný 5 781,-
 sl. Nigrinová 6 975,-
 p. Teinerová 4 219,-
 p. Krupička 5 683,-
 p. Nývltová 6 897,-
 p. Pelán Josef/Jan 6 386,-

127 478,- Kč

Za všechny účastníky ještě jednou moc děkuji a přeji úspěšný nový rok.
 Místní asistentka Tříkrálové sbírky Ilona Patrná

SVÁTEK UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Josef a Maria přinesli dítě Ježíše do chrámu, aby za něj podle Mojžíšova zákona poděkovali Bohu a svěřili mu celý jeho život. Tuto událost slavíme 2. února. Moudrý stařec Simeon a prorokyně Anna v dítěti poznali slíbeného Mesiáše a plni radosti chválili Boha. Víš, jak se tento svátek Uvedení Páně do chrámu nazývá lidově? Je to ukryto v tajence.

- judský král v době Ježíšova narození
- nádoba se svěcenou vodou
- lidé, kteří předpovídali narození Mesiáše
- sídlo arcibiskupství na Moravě
- žena, která podala Ježíšovi roušku
- jeden z „velkých“ proroků
- nemocný leprou
- hlavní město Židů

TAJENKA : _____

farnost Broumov

Vás srdečně zve na dvanáctý

Farní ples

který se uskuteční

8. února 2020 ve 20 hodin

v kulturním domě v Martínkovicích

k tanci a poslechu zahraje kapela

MEDIUM BAND

vstupné **80Kč**

předprodej vstupenek

v

klášterní kavárně Café Dientzenhofer

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

2. únor

Otovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

9. únor

Vižňov	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

16. únor

Vernéřovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

23. únor

Božanov	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	k. sv. Václava	17:00**
Čtvrtek	děkanský k.	17:00*
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

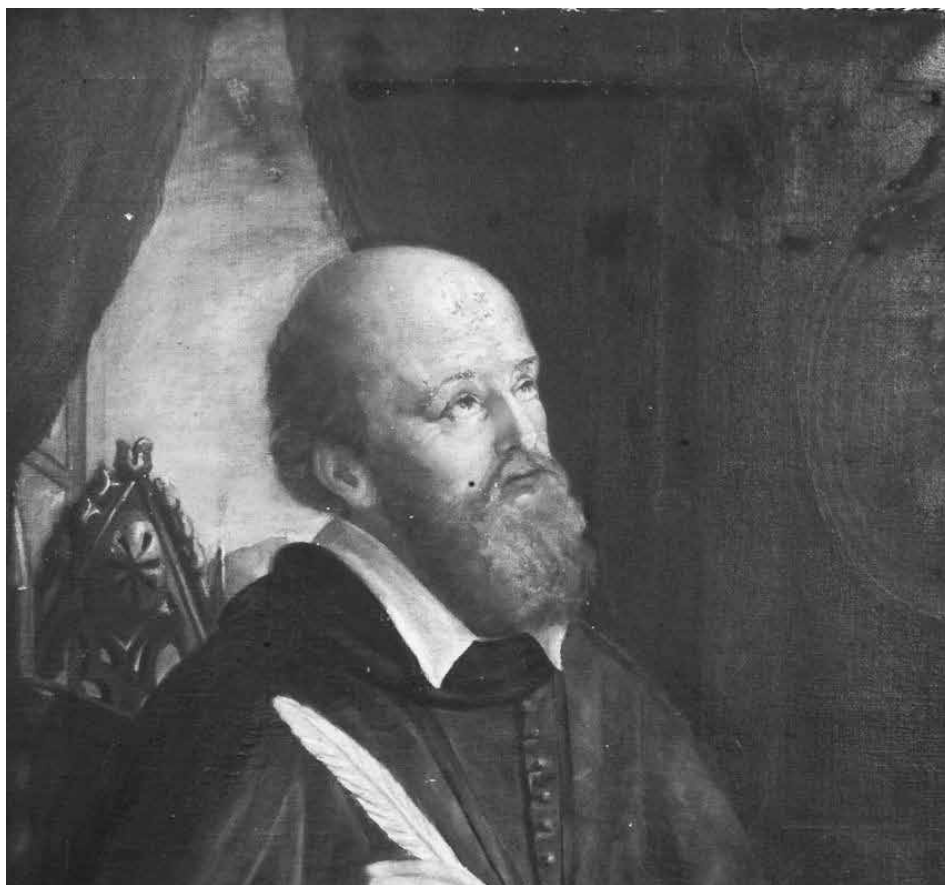
* Ve čtvrtek 06/02
mše sv. jen v kapli PM v Šonově v 17:00

** Na Popeleční středu (26. února)
mše sv. v 17:00 u P+P (**den přísného půstu**)

Adorace: středa, sv. Václav,
17:30 – 17:45; pátek, P+P, 16:00 – 17:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 29/02, P+P, 09:00 – 10:00

Změna vyhrazena.

Modlitba sv. Františka Saleského k andělu strážnému

Můj svatý anděle! Ty jsi od mého narození mým ochráncem. Tobě svěřuji dnes své srdce, předej je mému Spasiteli, jemuž Jedinému má náležet. Ty jsi ochráncem mého života. Buď také mou útěchou ve smrti. Posiluj mou víru, upevňuj mou naději, zapaluj ve mně božskou lásku! Dopřej mi, abych netrpěl úzkostí pro minulý život, neznepokojoval se přítomným a neděsil se budoucího. Posiluj mě ve smrtelném zápasu, povzbuzuj mou trpělivost, dodej mi pokoje. Vypros mi milost, aby mým posledním pokrmem byl chléb andělů; mými posledními slovy Ježíš, Maria, Josef; posledním vydechnutím byl dech lásky; a tvoje přítomnost buď mou poslední útěchou. Amen.

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.